

disse to Kardinaldyder bleve medbragte af de unge Piger til Læretidens ofte ret strænge Prøvelser.

I Regnskabsaarene 22. Juni 1898 til 14. Maj 1900 er syv unge Piger bleve støttede paa ovennævnte Vis, og stadig foreligger der Ansøgninger fra nye, som vil lære et Haandværk. Senest fra en ung Pige, som vil oplæres i Tapetsererhaandværket. Men nu er Legatets Kapital næsten opbrugt — den udgør 478,39 og efter Statutterne skal 400 Kr. altid staa urørt, altsaa er der nu 78,39 at bortgive af Fondets Midler.

Oversigt

over Fru M. Rousvings Mindelegat:

Regnskab.

1898:	Indtægt:	
22. Juni Kassebeholdning . .	884,75	
30. September 2 Bidrag . . .	4,00	
1899:		
11. Juli 5 Bidrag	12,00	
13. " 2 "	4,00	
21. Aug. 1 "	2,00	
11. Sept. 1 "	10,00	
8. Novbr. 1 "	2,00	
Renter Novbr. 98	14,07	
— Maj 99	10,78	
— Novbr. 99	9,79	
	953,39	

Udgift:

1/6 98 21/12 99 Frk. Jenny Jensen	35,00
1/6 98 28/2 99 " Valb. Andersen	90,00
1/6 98 30/3 98 " Anna Jeppesen	40,00
1/6 98 31/7 98 " Kirst. Petersen	20,00
1/6 98 31/8 99 " —	120,00
1/6 98 31/1 99 " Agnes Fink	80,00
1/11 99 3/4 00 " Amanda Larsen	60,00
1/11 99 30/4 00 " Astr. Wiggers	30,00
14. Maj 1900 Kassebeholdn.	478,39
	953,39

Det er Bestyrelsens Haab, at adskillige af „Kvinden og Samfundet“s Læsere og andre vil i indeværende Efteraar yde sit Bidrag til Fondet, at dets gode og heldbringende Virksomhed ikke skulde standse paa Grund af manglende Midler. Baade Dansk Kvindesamfund og Kvindelig Læseforening, som ifølge Statutterne repræsenteres af et Medlem af hver Forenings Bestyrelse, er villige til at modtage Bidrag, og Regnskab for disse vil blive bekendtgjort i „Kvinden og Samfundet“. Den treaarige Læretid koster de unge Piger en Del; foruden Bolig, Kost og Klæder er der Betaling til Mesteren, 10 Kr. maanedlig i de første Aar. De viser en beundringsværdig Nøjsomhed og kan komme igennem med meget smaa Midler; derfor vilde det være ønskeligt, om Fondet maatte kunne vokse i den nærmeste Tid.

Sophie Alberti.

I Kongressernes Tid.

II.

Den 4. September indbød Kongressen „for Kvindernes Stilling og Rettigheder“ sine Medlemmer til Te i Kongresrestaurationen. Et saadant forberedende Møde har stor Betydning for Deltagerne især for de fremmede, der her lærer hinanden at kende.

De fremmede Deltagere, var faa, og som det fremgaar af Forhandlingerne tog kun et forsvindende Antal Del i Diskussionen. Dens Beretninger vil dog blive trykt i den officielle Beretning. Der er ikke stor Forskel paa Programmerne; Junikongressen beskæftigede sig dog mere med praktisk Velgørenhed; Septemberkongressen med Spørgsmaalet om politiske Rettigheder.

Den forberedende Komité havde lagt Arbejdet til Rette ved at tage Beslutninger i Forvejen, efter at have læst de forskellige Afhandlinger, der var bleven den sendt. Disse blev saa diskuteret og modificerede af Kongressen.

Paa den ene Side sparer dette vistnok overflødige Ord, paa den anden Side giver det Komitéen et stort Overtag over de andre Deltagere i Kongressen, især i Diskussionen. Helen Campbell, Rebekka Kohut og Madame Hanna Clark repræsenterede de Forenede Stater; Mexiko, Belgien, Rusland, Rumænien vare repræsenterede, og Indenrigsministeren havde sendt en Repræsentant.

For Internationalisterne var det af stor Interesse at høre Præsidenten tale varmt om Tilslutning saa vel til det nationale som til det internationale Raad. Det blev vedtaget, at Kongressen skulde sende 3 Repræsentanter til det franske nationale Kvinderaad.

Det religiøse Spørgsmaal holdes jo ude af disse Kvinderaad.

Begge Forsamlinger ønskede „ens Løn for ens Arbejde“.

Septemberkongressen ønsker som Junikongressen, at der skal fastslaaes en Lønningsskala (prix de série) for alt Arbejde i Fængsler, veldædige Institutioner og Klostre; derimod vedtog den, at Staten skulde gribe ind i Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere; Love, der beskytter Mændenes Arbejde, skal ogsaa beskytte Kvindernes.

Det er et stort Fejlgreb; man ønsker, at mindreaarigt Tyendes Arbejde skal ordnes ved Lov; Inspektører skal have Ret til at gaa ind i Hjemmene og undersøge Forholdet; hvem vilde saa have mindreaarige i sin Tjeneste?

Begge Kongresser udtalte sig enstemmig for en Moral for begge Køn, — ønskede alle de Særparagrafer i Loven, der straffer gift Kvindes Utroskab, og som forbyder at opsøge Fade-ren, slettede; hvorimod Septemberkongressen tillige ønsker, at Sindssygdom skal blive lovlig Skilsmissegrund.

Ægteskaber slutes jo for gode som for onde Dage. En saadan Lov vilde kunne blive misbrugt; det blev ogsaa stærkt fremhævet af Mindretallet.

Blandt andre fremmede Deltagere maa nævnes Otilie Hofman, Camille Vidart, Mlle Popelin, M. Montefiore; af Skandinaver Hr. og Fru Aars.

Egentlig havde den gjort bedre i ikke at kalde sig international; men det er jo ikke umuligt, at Beretningen vil vise os, at fremmedes Deltagelse dog var større end det lod til.

Ada Frederiksen.

Cand. polyt. N. H. Rasmussens gymnastiske Institut

har udsendt sit Arbejdsprogram for det kommende Arbejdsaar, der begynder den 1ste Oktober.

Af Oversigten kan det ses, at Institutet i de 13 Aar, som det har været i Virksomhed, har kunnet glæde sig ved en stadig stigende Søgning. I Vinteren 1887—88 var Deltagernes Antal 145, sidste Vinter derimod 980. Af disse har 279 været Damer, fordelte i forskellige Hold: Ældre Damer, yngre Damer og Forretningsdamer. For disse sidste er Timen fra Kl. 8—9 Eftm. reserveret.

For de mange, der har meget stillesiddende Arbejde, er en Times Gymnastik om Dagen ikke blot en forfriskende Afbrydelse men ligefrem en Sundhedsbetingelse. Hvis ikke Blodomløbet efter den megen Stillesiddens bliver sat i tilstrækkelig Bevægelse, vil Bloddannelsen blive mangelfuld, hvoraf Sygdom let opstaar.

Gymnastikken med sine rationelle Øvelser er en udmærket Regulator.

Men ved Valg af Gymnastiktid maa den enkelte bl. a. ogsaa tage Hensyn til sine særlige Bjendommeligheder. Det er saaledes navnlig ikke alle, hvem det bekommer godt at gymnastisere om Morgen; det er, som om nogle ikke taaler at begynde Dagen saa kraftigt. Saadanne bør see at faa det indrettet saaledes, at de kan være med paa et senere Tidspunkt af Dagen. Men har de ikke anden Tid end Morgentimen til deres Raadighed, da maa de, i alt Fald i Begyndelsen — efter nærmere Aftale stryge en Del af Øvelserne. Det er uheldigt at gymnastisere lige efter et Hovedmaaltid, men en god Spaseretur i fri Luft efter Gymnastikken er derimod meget at tilraade.

Prisen er sat meget lavt: den maanedlige Betaling er 3 Kr. paa de Hold, der har Øvelse 3 Gange ugentlig og 2 Kr. for Deltagelse paa de Hold, der har Øvelse 2 Gange om Ugen. Heri er ogsaa indbefattet Benyttelsen af kolde Styrtebade.

Øvelsen holdes i Institutets egen ny Bygning, Vodrofsvej 51, i Hovedbrandstationens Gymnastiksal, Vestervold 80, samt i Hertz Skole, Vodroffs Vej 30. Indmeldelse kan ske i Institutet Kl. 4—5.

Indland og Udland.

Frankrig.

I Ridderlighedens berømte Land er Loven ikke synderlig opmærksom imod Kvinden. Det er Manden, der alene sidder inde med Forældremyndigheden, Retten som Værge for Børnene, Bestyrelsen af Fællesejet. Den gifte Kvinde har ingen økonomisk Uafhængighed; Arbejdernes især lider grusomt ved denne Stilling. Manden har Ret til hos Arbejdsherren at lade sig udbetale den Arbejdsløn, som Konen har fortjent, — i hvert Fald, hvor der ikke er Ægteskabskontrakt, hvilket der aldrig er i de fattige Ægteskaber. Han har endvidere Ret til at

disponere over alle Fællesboets Møbler, selv efter at have forladt Hjemmet og Familien i flere Maanedes eller Aar. Og Skilsmisse bliver der for de fattige ikke Tale om, de hverken kender eller forstaar at benytte sig af den, da Formaliteterne er endnu mere udviklede og kostbare end Ægteskabs-ceremonierne. Der findes i det hele ikke een Lovbestemmelse, der beskytter Kvinden imod en uværdig Mand.

Ogsaa efter Døden vedvarer Fædre-myndigheden. Efter Loven kan Manden, før han dør, give sin efterlevende Kone en Raadgiver eller Værge, uden hvis Raad hun ikke kan tage Bestemmelse angaaende Værgemaal for sine Børn.

Baden.

Storhertuginde har givet Stødet til Oprettelsen af et Hjem for Arbejdskere i Mannheim, der vil blive bekostet af Byens Raad.

Det er saare sjældent, at der fra oven kommer Initiativ til Forbedring af Arbejderstandens, og især da de kvindelige Arbejders Kaar, hvorfor vi med Glæde noterer denne Begivenhed. Gid Storhertuginde gode Eksempel maa blive efterfulgt.

Belgien

tæller nu to kvindelige Jurister. Mlle Delchef har i Lüttich og Mme Gilain i Brüssel bestaaet deres Eksamen med Udmærkelse.

Shanghai.

Alle Læger paa Margaret Williams Hospital for Kvinder og Børn er kvindelige — fra Amerika og England. Sygeplejepersonalet bestaar af indfødte Kvinder.

Houten Clara.

Efter Henri Conscience ved Julie Meyn.

(Fortsat.)

„Gud,“ sagde Greven med Bitterhed i Stemmen, „du lovede mig Fred, og du har kun i Stedet for min forfærdelige Mistanke givet mig en ny Sorg. Gaa, siger jeg! Jeg maa være ene for at tænke — fatte mig. Din Herskerinde skal høre, hvad Dom jeg fælder, før Aften.“

Kort Tid efter gik Greven ud. Først vandrede han en Tid omkring uden Maal eller Med som for at be-

Abonnement paa
„Kvinden og Samfundet“,
Oktober Kvartal, 57 Øre, tegnes herved:

Navn:

Stilling:

Bopæl:

det være sig i hvilken som helst Retning, f. Eks. at skaffe fri Opdragelse for en Dreng eller at redde en fra en Straf, som Domstolene havde ikerfaldt ham. Omendskønt han var rasende heftig, var han dog af Naturen god, og naar man trængte til hans Hjælp, kunde han skrive Bunker af Breve til alle Verdens Kanter og til alle mulige højtstaaende Personer for at naa sit Maal.

At holde et saa stort Antal Tjenestefolk, som vi gjorde, vilde have været den rene Ruin, hvis alle Fødemidler skulde være købt i Moskow; men i hine Livegenskabets Dage vidste man at hjælpe sig. Saa snart Vinteren begyndte, satte Fader sig til sit Skrivebord og skrev følgende Ordre:

„Til Forvalteren paa mit Gods, Nikolskoye, beliggende i Guvernemet Kaluga, Distrikt Mechovsk ved Sirena-Floden, fra Fyrst Alexei Petrovich Krapotkin, Oberst og General i Armeen.

„Ved Modtagelsen af dette, og saa

snart som Vinterforbindelserne tillader det, befaler jeg dig at sende til mit Hus i Moskow fem og tyve Bønderslæder, hver trukket af to Heste, en Hest fra hver Gaard, og en Slæde og en Mand fra hveranden, belæsset med saa og saa mange Skæpper Byg, saa og saa mange Skæpper Hvede og Rug, samt med alt det Fjerkræ, Høns, Gæs og Ænder, som skal slagtes i denne Vinter, nedpakket i vel frosset Tilstand, og alt nøjagtigt specificeret paa en Liste, som tillige med Overopsynet under Vejs skal betros en paa-lidelig Mand — — — — —“

Paa denne Maade fortsattes der et Par Sider igennem, indtil der endelig kom et Punktum. Saa fulgte en Opremsning af de Straffe, der ventede, hvis Sendingen ikke i rette Tid og i tilbørlig Tilstand indtraf i Hus, Nummer det og det, beliggende i den og den Gade i Moskow.

Kort før Julen svingede en Dag de fem og tyve Bønderslæder ind i Gaarden og fyldte hele den store Plads.

„Frol!“ raabte Fader, saa snart han fik Meddelelse om Begivenheden, „Kiryuska! Yegorka! Hvor er I henne? Alting bliver jo stjålet, inden I kommer derved! Afsted Frol og tag imod Hveden! Og du, Uliana, tager imod Fjerkræet. Løb og hent Fyrstinden, Kiryuska!“

Hele Huset kom i Bevægelse, Tjenerskabet løb frem og tilbage imellem Hallen og Gaarden, men ogsaa hyppigt til Pigernes Stue, hvor alle Nyhederne fra Nikolskoye blev afleverede. „Pasha skal giftes til Julen!“ hed det sig. „Tante Anna er salig hensovet!“ og saa fremdeles. Ogsaa en Del Breve bragtes Tyendet, og hvert Øjeblik kom en af Pigerne listende op i Skolestuen til mig.

„Er du alene? Er Læreren her ikke?“ spurgte hun.

„Nej, han er paa Universitetet!“

„Aa, vær saa god at læse dette Brev fra min Mor for mig!“ bad hun saa.

Og jeg læste dette naive Brev, som

altid begyndte med følgende Ord: „Din Fader og Moder sender dig deres Velsignelse for al Evighed —“. Derefter fulgte alle Nyhederne. „Tante Eupraxie ligger syg af Værk i alle Lemmer, Fætter Petrovitch er ikke gift endnu, men skal have Bryllup straks efter Paaske, og Tante Stepanidas Ko døde forleden.“ Efter Nyhederne kom Hilsenerne, som mindst fyldte to Sider. „Broder Paul sender dig mange Hilsener, og dine Søstre, Marie og Daria sender ogsaa Hilsener, Onkel Dmitri sender dig mange Hilsener —“ o. s. v. Til Trods for den monotone Opremsning, fremkaldte hvert Navn en eller anden Bemærkning. „Saa lever hun altsaa endnu, det gamle Skind, nu har hun i ni Aar ligget uden at kunne røre sig!“ Eller det hed: „Herregud, han har ikke glemt mig endnu!“ — Han kommer altsaa hjem til Julen, ja det er en god Dreng!“ — „Du vil nok hjælpe mig med at skrive